

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1485/2018
23.01.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Душана Грбића због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Грбића, адв. Горана Карадаревића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К 66/18 од 14.06.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 858/18 од 16.10.2018. године, у седници већа одржаној дана 23.01.2019. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Грбића, адв. Горана Карадаревића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К 66/18 од 14.06.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 858/18 од 16.10.2018. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци К 66/18 од 14.06.2018. године, између осталих, окривљени Душан Грбић оглашен је кривим због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године и шест месеци у коју казну му се урачунава и време проведено у притвору.

На основу члана 258. КЗ оштећени АА упућен је ради остваривања имовинско-правног захтева на парницу.

На основу одредбе члана 261. и 264. став 4. ЗКП окривљени су ослобођени плаћања паушала као трошкова кривичног поступка који падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 858/18 од 16.10.2018. године, одбијене су као неосноване жалбе окривљеног Душана Грбића и ББ изјављене лично и њихових бранилаца, адв. Горана Карадаревића и Марка Стојчића и жалба браниоца окривљене ВВ, а пресуда Основног суда у Бачкој Паланци К 66/18 од 14.06.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Душана Грбића, адв. Горана Карадаревић поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или пак исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Душана Грбића, адв. Горана Карадаревића у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП је неоснован, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног Душана Грбића, адв. Горан Карадаревић, у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем побијаних правноснажних пресуда учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се пресуде заснивају на доказима на којима се по одредбама ЗКП не могу заснивати, с обзиром на то да је првостепени суд, између осталог извео доказе на начин што је извршио увид „у све из списка ОЈТ у Бачкој Паланци Кти 3/18“.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Душана Грбића, адв. Горан Карадаревић, већ је истицао у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да је тај жалбени навод неоснован и у томе на страни три, став седам и осам и страни четири, став један образложења, дао веома јасне разлоге које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на те разлоге упућује. Стога и по налажењу Врховног касационог суда доношењем побијаних правноснажних пресуда није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на које се указују у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Надаље, у образложењу захтева за заштиту законитости се наводи да је доношење правноснажних пресуда погрешно примењен кривични закон, што би представљало повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, али у поднетом захтеву није конкретизована повреда исте, односно оспорава се чињенично стање

утврђено правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа, а из којих разлога сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеног и његовог браниоца.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев одбио као неоснован, а у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП исти одбацио и одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић